ప్రతిజ్ఞ

O——X——O

యౌవ్వనంలో, చేసిన పాపాలన్నింటికీ, పశ్చాత్తాపబడి, రాబోయే జన్మ సుఖకరమయ్యేందుకు, ప్రపంచంతో నాకేం పనని, పరిశుద్ధమైన ఆత్మలతో భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించడానికి, వృద్ధాప్యం వుండనే వుంది. రణజీత్ వయస్సులో చేసిన పాపాలకు మితి లేదు. దారిదోపిడి, గుంపులకు నాయకుడై, ఘోరాతి ఘోరాలు చేసాడు. ఎంతోమందిని ఖూనిసహితంచేసాడు. పసిబిడ్డల నపహరించాడు. ఆ రోజుల్లో ఉత్తర హిందూస్థానమంతటిలోనూ రణజీత్ పేరంటే, హడలు. ప్రజలమాటటుండ, ప్రభుత్వానికే సింహమయాడు. అతడెన్ని దుర్మార్గాలు చేసినా, అతన్ని పట్టడం, ఎవరిసాధ్యం కాలేదు.

మూడేండ్ల ముద్దు బిడ్డ అయిన, రామ్‌గోపాల్ కూతురు జ్యోతిని, రణజీత్ ఎత్తుకుపోయాడు. వేసవికాలంరాత్రి, అంతా చల్లగాలికోసం చెట్లక్రింద మంచాలు వేసుకుని పడుకున్నారు. తెల్లవారి చూసేసరికి, తల్లిప్రక్కలో జ్యోతి లేదు, విపరీతం! ఇక నాతల్లినోదార్చడాని కెవ్వరికీ సాహసం లేకపోయింది. కాపాలా కొరకు నియమించిన, సేవకులందరినీ దండించారు. ఏమిచేసిమాత్రం ఏం లాభం! ఆ చిన్న జ్యోతి జీవితంలో, ఆ కాళరాత్రి, అంతటి మార్పు రాదలచుకొనియున్నప్పుడు ... అల్లారుముద్దుగా పెంచుతున్న తన ఆశాలత, తెగిపోగానే, తట్టుకోలేక, ఏడ్చి ఏడ్చి, ఆతల్లి శాశ్వత శాంతిపొందింది ... ఇక పాపం రాంగోపాల్, ఎంతో డబ్బుఖర్చుబెట్టి, జ్యోతి జాడ, ఎక్కడైనా తెలియవస్తుందని ఆశించాడు. పోలీసువారికెంత డబ్బులంచమిచ్చినా బూడిదలో పోసినపన్నీరే అయింది. పాపం. చిన్నప్పటినుండీ దక్కా ముక్కీలు తిన్నమనిషి రాంగోపాల్. తనభార్యకు వలెనే, నిశ్చింతగా ప్రాణం పొమ్మంటే పోతుందా! చేసిన ఖర్మంతా అనుభవించవద్దూ. వున్నట్టుండి ఆకాశరామన్న వుత్తరాలు రానారంభించాయి రాంగోపాల్‌కి. ఆగ్రాకి మధురకి మధ్య ఒకచిన్న పల్లెవుంది. ఆపల్లెలో, ఆదీనొక అడవేనని చెప్పదగే ఒక చిన్నచిట్టడవివుంది. ఆ చిట్టడవిలో ఒక చెట్టుక్రింద, పదివేలరూపాయలు పెట్టించారో, మర్నాడు ఆదేస్థలమున జ్యోతిని వదలిపెట్టెదమని, రాసివుందా వుత్తరములో. పోలీసుల సహాయం అపేక్షించిన, బిడ్డకి తిలోదకాలొదులు కోవలసిందేనని హెచ్చరించారుకూడాను. ఈ దొంగల ముఠాకు కావలసిన డబ్బులాగడానికి ఇది మొదటిపద్ధతి. పాపం, వీరి ధనపిపాస కెంత మంది పసికూనలు బాహుకులగుచున్నారో!

చేయిగల్గిందేమీ లేక, పదివేలూతీసికొని వెళ్లి పెట్టివచ్చాడాచోట. ప్రాణంకన్న, డబ్బేతీపనే నేటుకికూడా, ధనంకన్న, బిడ్డయే ముఖ్యమనిపించింది. చిన్నతనంలో చాలా కష్టాలనుభవించి, వ్యాపారంలోకి దిగి, లక్షలార్జించాడు. చక్కని చుక్క తారను, పెండ్లాడి, ముద్దుబిడ్డ జ్యోతిని కన్నాడు. అతని జీవితంలో కాలచక్రం, క్రమంగా తిరగక, అల్లల్లాడుతోంది. పట్టుమని పదేళ్లు సుఖంగా గడిపాడోలేదో అతనిపాలి ఆనందం కాస్తా అంతమైపోయింది. ఇకమిగిలిన జీవితశేషం కష్టపరంపరలకే!

డబ్బు పెట్టివచ్చినమర్నాడు గంపెడాశతో జ్యోతిని తెచ్చుకొందుకు బయలుదేరాడు. ఆ పాపనెత్తుకొని వచ్చుటకు, అతడన్నివిధాలా తయారయ్యాడు. బిడ్డకు కావలసిన వస్తువులన్నీ ఇంటివద్ద ముందే బద్రపరచి, తల్లిలేని బిడ్డనెట్లుసముదాయించగలనా! అనే బాధతో ఆస్థలానికి చేరుకున్నాడు.

నిర్ణీత సమయందాటిపోయింది. అయినా, ఆశ వదలక ఆ రోజంతా అక్కడే పడివున్నాడు. చీకటిపడింది. జ్యోతి రాగలదనే ఆశ ఇంక ఎంతమాత్రంలేకపోవుటచే తిరుగుముఖంపెట్టవలసివచ్చింది. ఇదేవిధంగా మరికొండుసార్లు ధనపిశాచులకు,

చేజేతులా ధనం అప్పగించాడు. జ్యోతిపైనుండే ప్రేమయే అతనిని వెర్రిగా చేస్తోంది. ఆర్జించిన ఆస్తంతా ఈవిధంగా అడుగంటి పోగా మనస్థిమితం లేక, వ్యాపారం సాగడంలేదు. తిరిగి తన పూర్వ స్థితికే తెచ్చి విడిచిందతని జీవితచక్రం. ఏకాకిత్వ నిర్ధనత్వం! కాని ఆ పదేళ్ళ క్రిందటి జీవితానికీ ఇప్పటికీ వ్యత్యాసంలేకపోలేదు ఆశ అనే మహా ఆయుధంతో అప్పుడతను ఆగగల్గాడు. ఇక ఇప్పుడా ఆశగూడ లేదు. భార్యాబిడ్డల వియోగం అతనిని పిచ్చివానిని చేసివిడిచింది.

రణజీతుకి ఇదొక గొప్పవిషయంగాదు. ఇటువంటివెన్ని చేసాడో, ఎంతమంది తల్లిదండ్రుల్ని బాధ పెట్టాడో అతనికి చీమైనా కుట్టినట్లుండేది గాదు. కాని ఈ జ్యోతి జీవితమహాత్యం ఏమిటో గాని ఆపాపంటే అతనికే దయగల్గింది ఆమెని కన్నబిడ్డలా పెంచాడు. మానవసహజమైన తండ్రిప్రేమ, జ్యోతికి వశమయింది. ఇక అతని ముసలితనంలో జ్యోతి తప్ప ఎవరూ తనవారనేవారు లేరు. అనుచరులంతా అశక్తుడైన అతన్ని వదలివెళ్ళిపోయారు. చివరకు ముసలి తనంలో అతని హృదయమే అతని పై తిరుగుబాటు చేయనారంభించింది. శాంతిఅనేది లేక తాచేసినదుర్మార్గాలన్నీ తలంపునకు వస్తుంటే పశ్చాత్తాపంతో రోజులు గడుపుతున్నాడు అకీకారణ్యంలో వున్న అతని రహస్యగృహం ఒకముని కుటీరంగా మారింది. తన పాపాలను క్షమించి తన్నురక్షించమని రాత్రింబవలు భగవంతుణ్ని ప్రార్థిస్తున్నాడు. ఎన్నోదొంగతనాలు చేసి ఎంతమంది ప్రాణాల్నపహరించాడు. వాటినెలాగైనా మరచిపోగలడు గాని నిత్యము తనకళ్ళముందు పెరుగుచున్న జ్యోతి విషయం ఎలా మరపుకు రాగలదు. ఆమెకిప్పుడు పదునారుసంవత్సరములు వచ్చినవి. ఆమెనుచూచినప్పుడల్లా అతను భయకంపితుడై పోతున్నాడు. అతని కళ్ళకు ఆమె ఆదిశక్తిఅయిన అంబికలా కన్పడుతోంది. ఆమె భావిసమస్య అతనికి అయోమయంగావుంది. ప్రపంచాన్నంతటినీ మోసపుచ్చి ప్రభుత్వంకళ్ళు మూయగల్గాడుగాని తనను తాను ఒప్పించుకోలేక పోతున్నాడు. రణజీతు రాత్రింబవలు మనోవేదనతో క్రుంగిపోతున్న అతనికిఒక రాత్రి తల్లిప్రక్కలోనున్న పసికూననెత్తుకొని రావడం దారిలో ఆ బిడ్డహృదయవిదారకమైన ఏడ్పు. మాతృప్రేమచే జ్యోతితల్లిమరణం అన్నీ కలవచ్చింది. ఆపలేమరువలేని తనబాధను ఈ కల మరీద్విగుణీకృతంచేసింది. జ్యోతితల్లి జ్యోతికై పడినబాధ ఆకలలో చూసి అతను హడలిపోయాడు సంసారం, తల్లి ప్రేమా ఎరుగని అతని మొండిఆత్మగూడా ఆ బాధచూసి సహించలేకపోయింది. ఆత్మహత్య తప్ప వేరు శరణ్యంఅతనికి గాన్పించలేదు. కాని అదిగూడ అంతసులభంగాదు. వయస్సులోవున్న జ్యోతిని వొంటిగా ఈ అరణ్యంలోవిడచి వెళ్ళిపోడం ఎలాగ? ప్రపంచం అంటే ఏమిటో తెలీదామెకి పాపం — ఆ అడవిలో ఒక అడవి మృగంలాగే పెరిగింది. మానవ సహజమైన లక్షణాలన్నీ ఆమెకపురూపమే. తన బాబా రణజీతుని దప్ప వేరేమీ ఎరుగదామె. ఆ అడవి ఆచిన్న పాక చుట్టువున్న పొదరిళ్ళు మృగములూ, పక్షులూ, అవే ఆమెప్రపంచం. అటువంటి ఆమెను వొంటరిగావదలి వెళ్ళిపోడం ఎలాగ? అది మహాపాపంగాదూ? తనుజ్యోతికి రక్షకుడైవుండి ఇటువంటి పనినెలా చేయగలడు? ఆమెకేదైనా దారిచూపి మరీపోవాలి.

దీర్ఘంగా ఆలోచించి చివరకొక నిశ్చయానికి వచ్చాడు. ఇతరుల చేతుల్లో తమప్రాణాలు పోగూడదనే వీరులకి ఆత్మహత్యకవసరమయే మందులకేం లోటు!

నిద్రపోతున్న జ్యోతిని లేపి ఆమెను ప్రయాణానికి సిద్ధపడమన్నాడు. జ్యోతి, ఆశ్చర్యానికి మేరలేదు. ఆమెకు తనకుబంధువులెవరూ లేరని వేరె తావేదీలేదనీ బాగుగాతెలుసును. అయినా ఈ రాత్రివేళ ప్రయాణంఏమిటి? ఎక్కడికి అని ఆమె ఆశ్చర్యంతో స్తంభించిపోయి బాబావంక చూడసాగింది.

"జ్యోతీ! త్వరపడు- ఆలస్యం చెయ్యకు బంగారు తల్లివి నేనెలా చెబితే అలా వినడమేగాని, అడ్డుప్రశ్న లెప్పుడూ వెయ్యవుగాదూ! బంగారు తల్లివి పది నిముషాల్లో వెళ్ళిపోవాలి" అన్నాడదో మాదిరిగా (తన బాధంతా దిగమ్రింగుతూ).

"బాబా అయితే నేనేం చెయ్యాలి చెప్పు. నువ్వెలా చెబితే అలా చేస్తాను. ప్రయాణానికి సిద్ధపడడమంటే, ఎలాగో నాకు తెలీదు బాబా" అంది అమాయికంగా.

ఆమె అమాయికత్వానికి జాలిపడుతూ రణజీతు, ఆమె, తనతో తేవలసిన సామానులన్నిచెప్పి ఒక పెట్టెలో తనవద్ద మిగిలిన ద్రవ్యమంతా పెట్టి, జ్యోతిని తీసుకొని బయలుదేరాడు.

ఆ అడవినీ, ఆ ఇంటిని వదలి వెళ్ళడం జ్యోతికి చాలా కష్టమనిపించింది. తల్లి ఒడినుండి తనను వేరు చేసినప్పుడుగూడ ఇంత బాధననుభవించలేదేమో! "బాబా తిరిగి ఇక్కడికి ఎప్పుడు వస్తాం" అని బాబా నడిగింది. "ఇక రామమ్మా" అని చెప్పిన అతని జవాబుకి అదిరిపోయింది. ఇక ఏమిమాట్లాడలేక వూరుకుంది.

రైలు ఆగ్రా స్టేషనులో ఆగింది. రణజీతుదిగి, సరాసరి పోలీసు స్టేషనుకి బండికట్టించాడు. వెళ్ళడమే తడవుగా అర్జంటుగా రావలసిందని పోలీసు అధికారికి ఫోను చేసాడు. 16 సం॥ల క్రితం నాటి-ఫైళ్ళు తిరగేయించి దోపిడి దొంగల నాయకుడైన రణజీతుపై ఫిర్యాదులను స్మరణకు తెచ్చాడు. ఆ ఫైళ్లలోవున్న రణజీవు ఫోటోకు ముసలివాడైన ఇప్పటి రూపమునకు పోలిక బాగా వున్నది. పోలీసు అధికారి నివ్వెరబోయి ఏమిచెయ్యాలో తెలీక ఖంగారుపడసాగాడు. రణజీతుకి నవ్వు వచ్చింది. "మీ సహాయుల్ని పిలచి సంకెళ్ళు వేయించి శిక్షిద్దామని ఆలోచిస్తున్నారు గాబోలు—భేష్, మీచాకచక్యం పోలీసు డిపార్టుమెంటుకంతకూ వన్నె తెస్తోంది ... ఈ రణజీతు మీ చేత సంకెళ్లు వేయించుకుందుకు రాలేదు. నన్ను శిక్షించేందుకు మీరెవరు? మీరు నాకన్న ఏ విధంగానూ నయంగాదు. నేను దొంగతనాలు చేసాను. ఎంతమందినో బాధపెట్టాను. అంతా రహస్యంగానే!! నన్నంతా దొంగ అంటారు, నీచుడంటూరు. నిజమే ప్రపంచం నన్నలా అనడంలో నాకు మేలే చేస్తోంది. అందువల్లే నేను కళ్లుతెరవగల్గాను. మరి మీరో పెద్ద పోలీసుద్యోగులనే పేరుతో చేసేవన్నీ దుర్మార్గాలే. పిల్లని వెతికేటామని మీరుమాత్రం రాంగోపాల్ డబ్బులాగలేదూ? కాని నాపేరుకే భయపడి ఆప్రయత్నంలో అడుగైనా కదల్పలేదు. మీరు చేసేదంతా అన్యాయమే అయినా గ్రుడ్డిప్రపంచం మిమ్మల్ని మరీ గుడ్డిగా చేస్తోంది. కాని ఆ సర్వాత్మ దృష్టిలో మీరే నాకన్నా నీచులు. అటువంటి మీ చేతుల్లో నా అంతం వుంటుందని ఎప్పుడూ అనుకోకండి. నాశిక్ష నేనే విధించుకున్నాను. నాకీ ప్రపంచంలో నాలుగంటలు మాత్రమే వ్యవధివుంది. మీతో ఈ వృధా కాలక్షేపంతో నావిలువైన నాల్గుగంటలూ పాడు చేయదలచుకోలేదు. ఈ జ్యోతి తండ్రిఅయినా రాంగోపాల్ నిపిలిపించండి అతనితో ఎంతో మాట్లాడాలి" అని రణజీతు వెనుకకి పడిపోయాడు.

"ఈ జ్యోతి తండ్రి రాంగోపాల్" అనేమాట వినేసరికి జ్యోతికి ప్రాణం ఎగిరిపోయింది. ఈ పోలీసు స్టేషను చుట్టూ పోలీసులు రణజీతు యొక్క ఈ విపరీతచర్య ఆమెను తబ్బిబ్బు చేస్తున్నాయి. ఆమెకండ్లనే ఆమె నమ్మలేక నిశ్చేష్టురాలై ఏమికానున్నదోనని భయపడసాగింది. తన తండ్రి, రణజీతు కాదనీ రాంగోపాలనే అవ్యక్తవ్యక్తినీ ఆమె నమ్మలేకపోతోంది. ఆమెకంతా అయోమయమే!! ఇక ఈ భూమిపై నాల్గుగంటలు మాత్రమే చుట్టమైవుండు, రణజీతు కోర్కె ప్రకారం రామ్‌గోపాలుని అక్కడకి తీసుకొనివచ్చారు.

వణకుతున్న చేతితో రణజీతు రాంగోపాల్ చెయ్యిపట్టుకొని చెప్పసాగాడు. "అన్నా ... క్షమించు నిన్ను క్షమాపణ వేడి నీకాళ్ళపైబడి,

తరించడానికే ఇంతకీ సాహసించి, ఇంతదూరం వచ్చాను. ఇకనవ్యవధిలేదు. ఈ మూడుగంటలు నీతోగడపని" అని అకస్మాత్తుగా "జ్యోతీ, జ్యోతీ," అని బిగ్గరగా అరవసాగాడు. జ్యోతి మెల్లగావచ్చి బాబా వద్ద నిలచింది. రాంగోపాలాపిల్లవైపువింతగా చూస్తున్నాడు. తనజ్యోతి అద్దాలలోనిపసిపాపనే అతనిభావంగాని రూపవిలాసిని అగు నవజవ్వనియని, అతడూహించియుండలేకపోడంచేత జ్యోతి తన జ్యోతా అనేభావం అతనిలోరేగిం". అయినా పితృహృదయం ఆభావాన్నణచి జ్యోతిని చేరదీయప్రోత్సాహిస్తోంది. రణజీతు జ్యోతిచేతిని తండ్రికందిచ్చి తిరిగి చెప్పనారంభించాడు. "ఇదిగో నీజ్యోతి. ఈమెని తిరిగి నీకప్పగించి నాహృదయభారంతగ్గించుకొని దేహయాత్రముగించదలిచాను... నాభారంతీరిపోయింది ... అన్నా? నువ్వీబిడ్డను ఒక సంవత్సరముమాత్రమె పెంచావు ... ఆ పసిపాపనే నీవెరుగుదువు నేను పదిహేనుసంవత్సరములా మెను పెంచి నీకన్న ఆప్తుడనయాను. కఠినుడనయిన నాలో ఈమె పితృప్రేమను నాటింది. అదే పెద్దదై పెరిగి నన్ను దహించేస్తోంది. నాపాపాన్ని పూర్తిగా దహించదలచుకుంది. నేను తండ్రినైనతర్వాత కన్నతండ్రివైన నువ్వు జ్యోతికోరకెంత పరితపించావో తెలుసుకొన్నాను. ఆ తల్లిపడినబాధ నాకు తగిలింది. నా పశ్చాత్తాపమె నాజీవితాన్నార్పేస్తోంది. ఇక విను ఈజ్యోతి ఒట్టి అమాయకురాలు. అడవిలో పెరగడంవల్ల ప్రపంచంతెలీదు. భయం భక్తి ఆశ నిరాశ మోసం దుఃఖం ఏమిఎరుగకుండానే ఈపదహారేళ్లూగడిపింది. ఇకసంఘంలోప్రవేశించబోతోంది. తండ్రికి కన్యపైనుండు బాధ్యత ఇంతటితో ముగిసింది. ఇక పెండ్లిచేసి అత్తవారింటికి పంపాలి. ఆ పవిత్ర కార్యం నావంటి దోపిడి దొంగకు సాధ్యమయినపనిగాదు. ఇక ఈ జ్యోతి బాధ్యతనీకప్పగించి ఆమెకు చేయవలసిన విధి చెయ్యకబోతే బిడ్డకు గూడా ద్రోహంచేసినవాడినవుతాను (తనుతెచ్చిన ఖజానా పెట్టె రాంగోపాల్ కి అందిస్తూ) ఇదిగో నా డబ్బు - ఇదంతా జ్యోతిసొత్తు - దీనితో ఈమెకు తగినసంబంధం తెచ్చి ఒక ఇంటిదానిని చెయ్యి. సంఘంలో అవసరమైన మంచిచెడుగులన్నీ ముందుగానే నేర్పాలిసుమా!" అంటూ ఇంకా ఏమో చెప్పబోతూ గుండెదడ విపరీతంగా వుండడంచేత వెనుకకిపడిపోయాడు. కొద్దిసేపటికి 'జ్యోతీ, జ్యోతి,' అనిపలవరింపసాగాడు. రాంగోపాల్ జ్యోతిని రణజీతు ఒడిలోకూర్చోబెట్టాడు. రణజీతుకి మెలుకువ వచ్చింది జ్యోతిని చూసి కండ్లనీరుబెట్టుకొని ఆమె తలనిమురుతూ "అమ్మా క్షమించు ... నీకు వేరే ఏ యొక్క సంగతి చెప్పనక్కరలేదు ... నీకీసరికి, నీ బాబా నిజరూపంతెలిసిపోయింది. ఇక నీతండ్రితో వెళ్ళి సుఖంగావుండమ్మా" అంటూ కన్నుమూసేసాడు...

'బాబా ... బాబా...అంటూ, జ్యోతి అతనిపైబడి కడుపుబ్రద్దలయేటట్లు ఏడ్చింది

(సశేషము)

కడుపునొప్పి, నోట నీరూరుట,
త్రేపులు, వాంతులు, మలబద్ధకము
లాంటి అజీర్ణ లక్షణములకు
కేసరి గారి
ఆదిత్య లవణము
దివ్య ఔషధము
వెల రు. 1 - 75 న.పై.
కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మద్రాసు 14.